

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

15. kos.

V LJUBLJANI, DNE 31. DECEMBRA 1929.

Letnik I.

Vsebina:

- 54. Zakon o konvenciji o opiju.
- 55. Zakon o prometu in kontroli narkotičnih drog in strupov.
- 56. Zakon o kontroli kmetijskih pridelkov, namenjenih za izvoz.

- 57. Popravki k zakoniku o sodnem kazenskem postopanju za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev.
- 58. Odločba o ocarinjanju starih avtomobilnih gum. Razne objave iz «Službenih Novin». Izpremembe v osebju.

Zakoni in kraljevske uredbe.

54.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog namestnika Našega ministra za zunanje posle, Našega ministra pravde in namestnika Našega ministra za trgovino in industrijo po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o konvenciji o opiju,

podpisani pod okriljem Društva narodov
v Ženevi dne 19. februarja 1925.,*

ki se glasi:

§ 1.

Odobruje se in zakonsko moč dobiva konvencija o opiju, podpisana pod okriljem Društva narodov v Ženevi dne 19. februarja 1925., ki se glasi:

Konvencija o opiju.

Države: Albanija, Nemčija, Avstrija, Belgija, Brazilija, britanski imperij, Kanada, Avstralska državna zveza, Južnoafriška zveza, Nova Zelandija, svobodna država Irska in Indija, Bolgarija, Chile, Kuba,

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 26. septembra 1929., št. 225/XCL. — Konvencija je priobčena v francoskem izvorniku in v srbskem prevodu.

Danska, Španija, Francija, Grčija, Madžarska, Japanska, Letonija, Luxembourg, Nicaragua, Holandija, Perzija, Poljska, Portugalska, kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, Siam, Sudan, Švica, Češko-slovaška in Uruguay,

smatrajoče, da je imelo uporabljanje odredb haaške konvencije z dne 23. januarja 1912. po strankah pogodnicah uspehe velikega pomena, da pa se tihotapstvo in zlorabljanje snovi, o katerih govori ta konvencija, še nadaljujeta v velikem obsegu;

uverjene, da je moči preprečiti tihotapstvo in zlorabljanje teh snovi dejanski samo tako, da se na učinkljiv način zmanjša njih proizvodnja in fabrikacija in vršita nad mednarodno trgovino strožja kontrola in strožje nadzorstvo, kot sta bili določeni z omenjeno konvencijo;

želeče, ukreniti nove odredbe, da dosežejo smoter, ki si ga je postavila omenjena konvencija, ter dopolniti in podkrepiti njene odredbe;

v svesti si, da zahtevata to zmanjševanje in ta kontrola sodelovanje vseh strank pogodnic;

uverjene, da pridobi ta humanitarni napor enodušni pristanek prizadetih držav,

so se odločile, skleniti v ta namen konvencijo, in zato so bili imenovani za pooblaščenca visokih strank pogodnic:

od predsednika visokega sveta albanskega:

gospod B. Blinishti, direktor albanskega tajništva pri Društvu narodov;

od predsednika države Nemčije:

gospod H. von Eckardt, izredni poslanik in pooblaščen minister;

od predsednika republike Avstrije:

gospod Emerich Pflügl, pooblaščen minister, predstavnik avstrijske zvezne vlade pri Društvu narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Belgijcev:

gospod Fernand Peltzer, izredni poslanik in pooblaščen minister pri švicarskem federalnem svetu;

dr. Ferdinand de Myttenaere, glavni inspektor farmacije;

od predsednika Združenih brazilskih držav:

dr. Humberto Gotuzzo, vrhovni zdravnik zaščite umobolnih v Riu de Janeiru;

dr. Pedro Pernambuco, izredni profesor na medicinski fakulteti univerze v Riu de Janeiru;

od Njegovega Veličanstva kralja Združene kraljevine Velike Britanije in Irske in britanskih prekmorskih dominijev, cesarja Indije:

sir Malcolm Delevingne, K. C. B., pomožni državni podtajnik;

in

za dominij Kanado:

spoštovani R. Dandurand, senator, delegat na šestem zborovanju Društva narodov;

za Avstralsko državno zvezo:

gospod M. L. Shepherd, I. S. O., uradni tajnik Avstralske državne zveze v Veliki Britaniji;

za Južnoafriško zvezo:

gospod J. S. Smit, visoki komisar v Združeni kraljevini;

za dominij Novo Zelandijo:

spoštovani sir James Allen, K. C. B., visoki komisar za Novo Zelandijo v Združeni kraljevini;

za svobodno državo Irsko:

gospod Michael MacWhite, predstavnik svobodne države Irske pri Društvu narodov;

za Indijo:

gospod R. Sperling, izredni poslanik in pooblaščen minister Njegovega britanskega Veličanstva pri švicarskem federalnem svetu;

od Njegovega Veličanstva kralja Bolgarov:

gospod Dimitrij Mikov, opravnik poslov v Švici;

od predsednika republike Čilske:

gospod Emilio Bello-Codesido, veleposlanik, predsednik čilske delegacije na šestem zborovanju Društva narodov;

od predsednika republike Kube:

gospod Aristides de Agueroy Bethencourt, izredni poslanik in pooblaščen minister pri predsedniku države Nemčije in pri predsedniku republike Avstrije;

od Njegovega Veličanstva kralja Danske:

gospod A. Oldenburg, izredni poslanik in pooblaščen minister pri švicarskem federalnem svetu, predstavnik Danske pri Društvu narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Spanije:

gospod E. de Palacios, izredni poslanik in pooblaščen minister pri švicarskem federalnem svetu;

od predsednika republike Francije: gospod G. Bourgois, francoski konzul; gospod A. Kircher, direktor carin in monopolov v Indokini;

od predsednika republike Grčije: gospod Vassili Dendramis, opravnik poslov v Švici;

od Njegove Vzvišenosti guvernerja Madžarske:

dr. Zoltán Baranyai, direktor kraljevskega madžarskega tajništva pri Društvu narodov;

od Njegovega Veličanstva cesarja Japanske:

gospod S. Kaku, prejšnji civilni guverner generalne vlade v Taiwanu;

gospod Yotaro Sugimura, svetnik veleposlaništva, pomočnik šefa cesarskega japonskega urada pri Društvu narodov;

od predsednika republike Letonije: gospod W. G. Salnais, minister za socialno skrbstvo;

od Njenega kraljevskega Visočanstva luxembourške velike vojvodinje:

gospod Charles Vermaire, luxembourški konzul v Ženevi;

od predsednika republike Nicaragua:

gospod A. Sottile, konzul Nicaragua v Ženevi, stalni delegat pri Društvu narodov;

od Njenega Veličanstva kraljice Holandije:

gospod W. G. van Wettum, član posvetovalne komisije za opij in druge škodljive droge pri Društvu narodov;

dr. J. B. M. Coebergh, glavni inspektor za narodno zdravje;

gospod A. D. A. de Kat Angelino, tajnik za kitajske posle pri vladi Holandske Indije;

od Njegovega cesarskega Veličanstva šaha Perzije:

Njegovo Visočanstvo princa Mirza Riza Khan Arfa-Ed-Dowleh, veleposlanik cesarske vlade pri Društvu narodov;

od predsednika republike Poljske:

dr. W. Chodzko, prejšnji minister za narodno zdravje, delegat poljske vlade pri mednarodnem uradu za narodno zdravje;

od predsednika republike Portugalske:

gospod Bartholomeu Ferreira, izredni poslanik in pooblaščen minister pri švicarskem federalnem svetu;

dr. Rodrigo J. Rodrigues, guverner Macao-a;

od Njegovega Veličanstva kralja Srbov, Hrvatov in Slovencev:

gospod M. Jovanović, izredni poslanik in pooblaščen minister pri švicarskem federalnem svetu, stalni delegat pri Društvu narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Siama;

Njegovo vzvišeno Visočanstvo princ Damras, opravnik poslov v Holandiji;

od Njegove Ekscelence generalnega guvernerja Sudana:

sir Wasey Sterry, C. B. E., juridični tajnik sudanske vlade;

od švicarskega federalnega sveta: gospod Paul Dinichert, pooblaščen minister, šef oddelka za zunanje posle pri federalnem političnem departementu;

od predsednika republike Češko-slovaške:

gospod Ferdinand Veverka, izredni poslanik in pooblaščen minister pri švicarskem federalnem svetu, stalni delegat pri Društvu narodov;

od predsednika republike Urugvaya:

gospod Enrique E. Buero, izredni poslanik in pooblaščen minister pri švicarskem federalnem svetu,

ki so dogovorili po izmeni svojih pooblastil, spoznanih v dobri in pravilni obliki, te-le odredbe:

I. poglavje.

Definicije.

Člen 1.

Za namene te konvencije so se zedinile stranke pogodnice, usvojiti te-le definicije:

Sirovi opij. — Za «sirovi opij» se smatra sok, zgoščen sam po sebi, dobljen iz makovih glavice (papaver somniferum L.), glede katerega je bilo treba samo manipulacij za vklad in prenos, s količinskimi vsebino morfina.

Medicinski opij. — Za «medicinski opij» se smatra opij, ki ga je bilo treba predelati zaradi njegove priprave za medicinsko rabo, bodisi v prahu, bodisi v zrnju, bodisi v obliki zmesi z nevtralnimi snovmi, po zahtevah farmakopeje.

Morfin. — Za «morfin» se smatra glavni alkaloid opija, ki ima kemijsko formulo $C_{17}H_{19}NO_3$.

Diacetilov morfin. — Za «diacetilov morfin» se smatra diacetilov morfin (diamorfin, heroin), ki ima formulo $C_{21}H_{25}NO_5$.

Kokovo listje. — Za «kokovo listje» se smatra listje rastlin, imenovanih: erythroxyton Coca Lamarek, erythroxyton uovo-granatense (Morris) Hieronymus, in njih vrste, ki spadajo v družino erythroxytonaceae, in listje drugih vrst te družine, iz katerih se dá kokain neposredno izločiti ali dobiti s kemijsko transformacijo.

Sirovi kokain. — Za «sirovi kokain» se smatrajo proizvodi, dobljeni iz kokovega lista, ki služijo neposredno ali posredno za izdelovanje kokaina.

Kokain. — Za «kokain» se smatra metilov eter benzoylcegonin lévogyre ((a) D 20° = -16° 4) v 20%ni hloroformovi raztopini, ki mu je kemijska formula $C_{17}H_{21}NO_4$.

Ecgoin. — Za «ecgoin» se smatrajo ecgoin lévogyre ((a) D 20° = -45° 6) v 5%ni vodni raztopini, ki mu je formula $C_8H_{15}NO_3 \cdot H_2O$, in vsi njegovi derivati, ki služijo industrijski za njegovo regeneracijo.

Indijska konoplja. — Za «indijsko konopljo» se smatra posušeni razceveli ali plodonosni vršič ženskih stebel rastline, imenovane cannabis sativa L., iz katere ni bila izločena smola, najsi se pojavlja v trgovini s kakršnimkoli nazivom.

II. poglavje.

Notranje kontroliranje sirovega opija in kokovega listja.

Člen 2.

Stranke pogodnice se zavezujejo, izdati zakone in pravilnike, če se to doslej še ni storilo, da varujejo učinkljivo kontrolo proizvodnje, razpečevanja in izvažanja sirovega opija; prav tako se zavezujejo, občasno revidirati in podkrepiti, kolikor bi bilo treba, zakone in pravilnike o tej snovi, ki jih izdado po členu 1. haške konvencije iz leta 1912. ali pričujoče konvencije.

Člen 3.

Stranke pogodnice omeje, vpoštevaje razlike svojih trgovinskih razmer, število mest, pristanišč ali drugih krajev, kjer je dopustno, izvažati ali uvažati sirovi opij ali kokovo listje.

III. poglavje.

Notranja kontrola nad izdelovanjem drog.

Člen 4.

Odredbe tega poglavja se uporabljajo na te-le snovi:

- a) na medicinski opij;
- b) na sirovi kokain in ecgoin;
- c) na morfin, diacetilov morfin, kokain in njih dotične soli;
- č) na vse oficinalne in neoficinalne preparate, (vštevši tako zvana antiopijska zdravila), ki imajo v sebi preko 0.2 % morfina ali preko 0.1 % kokaina;
- d) na vse preparate, ki imajo v sebi diacetilov morfin;
- e) na galenske preparate (ekstrakte in tinkture) indijske konoplje;
- f) na vse ostale narkotične droge, na katere se dá uporabljati ta konvencija po členu 10.

Člen 5.

Stranke pogodnice izdado učinkljive zakone ali pravilnike, tako da omeje zgolj za medicinske in

znanstvene potrebe proizvodnje, uvažanje, prodajanje, razpečevanje in uporabljanje snovi, na katere se nanaša to poglavje. Medsebojno hočejo sodelovati, da se prepreči uporabljanje teh snovi za vsak drugi namen.

Člen 6.

Stranke pogodnice hočejo kontrolirati vse one, ki proizvajajo, uvažajo, prodajajo, razpečavajo ali izvažajo snovi, na katere se uporablja to poglavje, prav tako pa tudi zgradbe, v katerih izvršujejo te osebe to industrijo ali to trgovino.

V ta namen morajo stranke pogodnice:

a) omejiti fabrikacijo snovi, omenjenih v členu 4. b), c), f), samo na ona podjetja in na one prostore, ki velja zanje dovolitev v ta namen;

b) zahtevati, da so opremljeni vsi oni, ki izdelujejo, uvažajo, prodajajo, razpečavajo ali izvažajo omenjene snovi, s pooblastilom ali dopustilom za opravljanje teh poslov;

c) zahtevati od teh oseb, da vpisujejo v svoje knjige izdelane količine, uvoze, izvoze, prodaje in vse ostale načine, po katerih oddajajo omenjene snovi. Tega pravila ni neizogibno uporabljati na količine, ki jih razdajo zdravniki, kakor tudi ne na prodaje, ki jih izvrše po zdravniškem receptu predpisno pooblaščenim lekarnarjem, če hrani recepte v vsakem primeru po predpisih bodisi zdravnik, bodisi lekarnar.

Člen 7.

Stranke pogodnice odrede, česar je treba, da preprečijo v svoji notranji trgovini vsako oddajo snovi, na katere se uporablja to poglavje, osebam, ki nimajo pooblastila, ali vsako posest rečenih snovi pri teh osebah.

Člen 8.

Če ugotovi odbor za higieno Društva narodov — ko je predložil vprašanje stalnemu odboru mednarodnega urada za javno higieno v Parizu zato, da bi dobil mnenje in poročilo, da ne morejo izvesti preparati, ki imajo v sebi narkotične droge, omenjene v tem poglavju, povzročati toksikomacije spričo zdravilnih snovi, s katerimi so združene te opojne droge in ki preprečujejo, da bi se te droge iznova praktično dobivale — sporoči odbor za higieno to konstatacijo svetu Društva narodov. Svet priobči to konstatacijo strankam pogodnicam in to ima za posledico, da oprostijo dotične preparate režima, določenega s to konvencijo.

Člen 9.

Vsaka stranka pogodnica sme pooblastiti zdravnike, da smejo izdajati potrošnikom po lastni izprevidnosti in kot zdravila za neposredno uporabo v najhujših primerih te-le zdravilne opijevne preparate: tinkturo opija, laudanum de Sydenham, prašek Dover; vendar pa ne sme imeti maksimalna doza, ki jo je dopustno izdati v tem primeru, nad 0.25 gramov oficinalnega opija in lekarnar mora po členu 6. c) vpisati izdane količine v svoje knjige.

Člen 10.

Če ugotovi odbor za higieno Društva narodov — ko je predložil vprašanje stalnemu odboru mednarodnega urada za javno higieno v Parizu zato, da bi dobil mnenje in obvestilo, da utegne dati katera koli narkotična droga, na katero se ne uporablja ta konvencija, povod za podobne zlorabe in prav tako povzročiti škodljive posledice kakor snovi, omenjene v tem poglavju konvencije — priobči to odbor za higieno svetu Društva narodov ter mu priporoči, naj se uporabljajo odredbe te konvencije tudi na to snov.

Svet Društva narodov priobči to priporočilo strankam pogodnicam. Vsaka stranka pogodnica, ki sprejme priporočilo, obvesti o svojem sprejemu generalnega tajnika Društva narodov, ki obvesti o tem ostale stranke pogodnice.

Odredbe te konvencije postanejo takoj uporabne na omenjeno snov v odnošajih med strankami pogodnicami, ki sprejmejo priporočilo, omenjeno v predhodnih odstavkih.

IV. poglavje.

Indijska konoplja.

Člen 11.

1.) V dopolnitev odredb V. poglavja te konvencije, ki se uporabljajo na indijsko konopljo in na smolo, izločeno iz nje, se zavezujejo stranke pogodnice:

a) prepovedati izvoz smole, dobljene iz indijske konoplje, in izvoz običajnih preparatov, katerim služi smola za bazo (kakor hašiš, esrar, šira in djamba), namenjenih državam, ki so prepovedale njih uporabljanje, ter zahtevati, če je njih izvoz dopuščen, predložitev specialnega uvoznega pooblastila, ki ga je izdala vlada uvozne države in s katerim se potrjuje, da je uvoz dopuščen za namene, označene v pooblastilu, in da se smola ali rečeni preparati ne izvozijo iznova;

b) zahtevati, preden izdado za indijsko konopljo izvozno dopustilo, na katero se nanaša člen 13. te konvencije, predložitev specialnega uvoznega pooblastila, ki ga je izdala vlada uvozne države in s katerim se potrjuje, da je uvoz dopuščen in da je namenjen zgolj za medicinske ali znanstvene potrebe.

2.) Stranke pogodnice hočejo vršiti učinkljivo kontrolo, tako da preprečijo nedopuščen mednarodni promet indijske konoplje in zlasti smole.

V. poglavje.

Kontrola mednarodne trgovine.

Člen 12.

Vsaka stranka pogodnica mora zahtevati, da se izposluj posebno dopustilo za vsak uvoz katerekoli izmed snovi, na katere se uporablja ta konvencija. To pooblastilo mora navajati količino, ki naj se uvozi, uvoznikovo ime in njega naslov, prav tako pa tudi izvoznikovo ime in njega naslov.

Uvozno pooblastilo mora odrediti rok, v katerem je treba izvršiti uvoz; dopustiti sme uvoz v več pošiljkah.

Člen 13.

1.) Vsaka stranka pogodnice mora zahtevati, da se izpostavi posebno pooblastilo za vsak izvoz katerekoli izmed snovi, na katere se uporablja ta konvencija. To pooblastilo mora navajati količino, ki naj se uvozi, izvoznikovo ime in njega naslov kakor tudi uvoznikovo ime in njega naslov.

2.) Vsaka stranka pogodnice mora zahtevati, preden izda to izvozno pooblastilo, da predloži oseba ali firma, ki zahteva izvozno pooblastilo, uvozni certifikat, izdan od vlade uvozne države, s katerim se potrjuje, da je uvoz dopuščen.

Vsaka stranka pogodnice se zavezuje, usvojiti v mejah možnosti uvozni certifikat, čigar obrazec je priložen tej konvenciji.

3.) Izvozno pooblastilo mora odrediti rok, v katerem je treba izvršiti izvoz, ter označiti številko in datum uvoznega certifikata kakor tudi oblastvo, ki ga je izdalo.

4.) Prepis izvoznega pooblastila mora spremljati pošiljko in vlada, ki izda izvozno pooblastilo, mora poslati njegov prepis vladi uvozne države.

5.) Ko se uvoz izvrši ali ko izteče rok, določen za uvoz, vrne vlada uvozne države vladi izvozne države izvozno dopustilo s potrebnim indosamentom. V indosamentu mora biti točno označena dejanski uvožena količina.

6.) Če je dejanski izvožena količina manjša od količine, označene v izvoznem pooblastilu, morajo označiti pristojna oblastva to količino na izvoznem pooblastilu in na vseh njegovih uradnih prepisih.

7.) Če se nanaša prošnja za izvoz na pošiljko, ki mora ostati v carinskem založišču uvozne države, sme sprejeti pristojno oblastvo izvozne države namesto uvoznega certifikata specialen certifikat, s katerim potrjuje pristojno oblastvo uvozne države, da dopušča uvoz pošiljke ob omenjenih pogojih. V takem primeru mora izvozno pooblastilo točno navajati, da se je izvozila pošiljka zaradi vložitve v carinsko založišče.

Člen 14.

Da se zavaruje v svobodnih pristaniščih in v svobodnih pasovih uporabljanje in integralno izvrševanje odredb te konvencije, se stranke pogodnice zavezujejo, uporabljati zakone in uredbe, veljavne v državi, na svobodna pristanišča in na svobodne pasove, ki se na njih ozemlju, ter izvrševati v njih isto nadzorstvo in isto kontrolo kakor v drugih delih svojih ozemelj glede snovi, o katerih govori ta konvencija.

Vendar pa ne ovira ta člen nobene stranke pogodnice, uporabljati na omenjene snovi strožjih odredb v svobodnih pristaniščih in svobodnih pasovih kot v ostalih delih svojega ozemlja.

Člen 15.

1.) Nobena pošiljka katerekoli snovi, navedene v tej konvenciji, ni upravičena, če se izvaža iz kakšne

države z namembo za drugo državo, prehajati skozi tretjo državo — najsi bi bila ta pošiljka pretovorjena ali ne pretovorjena iz ladje ali drugega uporabljenega vozila — razen če se predloži pristojnim oblastvom te države prepis izvoznega pooblastila (ali certifikat o izpremembi smeri, če je bil izdan ta certifikat po prihodnjem odstavku), ki spremlja pošiljko.

2.) Pristojna oblastva ene države, skozi katero se odobri prehod pošiljke katerekoli snovi iz te konvencije, morajo odrediti vse, česar je treba, da rečena pošiljka ne izpremeni smeri te namembe, označene v prepisu izvoznega pooblastila (ali v certifikatu o izpremembi smeri), ki spremlja to pošiljko, razen če ni odobrila vlada te države te izpremembe smeri s specialnim certifikatom o izpremembi smeri. Certifikat o izpremembi smeri se izda skladno z odredbami člena 13. šele po prejemu izvoznega dopustila, izdanega od vlade one države, ki se ji namerja s to izpremembo smeri poslati rečena pošiljka; ta certifikat mora obsezati iste podatke, ki jih je treba navesti v izvoznem pooblastilu, kakor tudi ime države, iz katere je bila ta pošiljka prvotno izvožena. Vse odredbe člena 13., ki so uporabne na izvozno pooblastilo, se uporabljajo tudi na certifikate o izpremembi smeri.

Razen tega mora shraniti vlada države, ki dovoljuje izpremembo smeri, prepis prvotnega pooblastila (ali certifikat o izpremembi smeri), ki je spremljal omenjeno pošiljko v trenutku, ko je prispela na ozemlje rečene države, ter ga vrniti vladi, ki ga je izdala, pri čemer ji priobči obenem ime države, zaradi katere se je dovolila ta izprememba smeri.

3.) Če se vrši prevoz po zračni poti, ni uporabljati prehodnih odredb tega člena, ako leti zrakoplov nad ozemljem tretje države, ne da bi se spuščal na tla. Če se zrakoplov spusti na ozemlje rečene države, se uporabijo omenjene odredbe v toliki meri, v kolikrški to dopuščajo razmere.

4.) Odstavki 1.) do 3.) tega člena ne prejudicirajo odredbam vsakega mednarodnega sporazuma, omejujočega kontrolo, ki bi jo mogla vršiti ena stranka pogodnica nad snovmi, navedenimi v tej konvenciji, če se odpravljajo v direktnem tranzitu.

5.) Odredb tega člena ni uporabljati na prevoz snovi po pošti.

Člen 16.

Če se pošiljka katerekoli snovi, omenjene v tej konvenciji, izkrca na ozemlju kakšne stranke pogodnice in deponira v carinsko založišče, se ne sme vzeti iz tega založišča, dokler se ne predloži oblastvu, od katerega je carinsko založišče зависno, izvozno pooblastilo, izdano od vlade namembne države, s katerim se potrjuje, da je uvoz dovoljen. Specialno pooblastilo izda to oblastvo za vsako tako vzeto pošiljko in z njim se nadomešča izvozno pooblastilo, določeno v členih 13., 14. in 15.

Člen 17.

Če prehajajo snovi, določene s to konvencijo, tranzitno čez ozemlje kakšne stranke pogodnice ali se tam deponirajo v carinsko založišče, ni dopustna

z njimi nobena operacija, ki bi izpremenila bodisi njih naravo, bodisi njih ambalažo, razen če tega ne dovolji pristojno oblastvo.

Člen 18.

Če se zdi kakšni stranki pogodnici nemogoče, uporabiti katerokoli odredbo tega poglavja na svojo trgovino z drugo državo, ker le-ta ni pristopila k tej konvenciji, je ta stranka pogodnica zavezana, uporabljati odredbe tega poglavja samo v toliki meri, v kolikrški to dopuščajo razmere.

VI. poglavje.

Stalni centralni odbor.

Člen 19.

V treh mesecih od dne, ko stopi ta konvencija v veljavo, se mora imenovati stalni centralni odbor.

Centralni odbor mora imeti osem članov, ki uživajo zbog svoje tehnične izobrazbe, nepristranosti in nezavisnosti obče zaupanje.

Člane centralnega odbora imenuje svet Društva narodov.

Združene ameriške države in Nemčija se pozovejo, naj imenujejo vsaka po eno osebo zaradi udeležbe pri teh imenovanjih.

Ob priliki teh imenovanj je treba vpoštevati važnost, da sestavljajo ta centralni odbor v pravičnem sorazmerju osebe, ki poznajo na eni strani vprašanje narkotičnih sredstev v državah, katere jih proizvajajo in predelujejo, na drugi strani pa v potrošnih državah, in da pripadajo tem državam.

Članom centralnega odbora ni vršiti funkcij, ki jih postavljajo v položaj direktne zavisnosti od njih vlad.

Člani odbora imajo mandat za pet let ter smejo biti vnovič izvoljeni.

Odbor izvoli predsednika in določi svoj notranji pravilnik.

Kvorum, odrejen za seje odbora, znaša štiri člane.

Odločbe odbora, ki se nanašajo na člena 24. in 26., se stvarjajo z absolutno večino vseh članov odbora.

Člen 20.

Svet Društva narodov predpiše sporazumno z odborom potrebne odredbe za organizacijo in poslovanje odbora, da zajamči popolno nezavisnost tega organizma v izvrševanju njegovih tehničnih funkcij, skladno s to konvencijo, in da zavaruje po generalnem tajniku funkcioniranje administrativne službe odbora.

Generalni tajnik imenuje tajnika in uradnike centralnega odbora na predlog rečenega odbora in s pridržkom, da jih odobri svet Društva narodov.

Člen 21.

Stranke pogodnice se strinjajo v tem, da bodo pošiljale vsako leto pred dnem 31. decembra stalnemu centralnemu odboru, določenemu v členu 19., ocenitve količin vsake izmed snovi, navedenih v tej

konvenciji, za tvoz na svoja ozemlja zaradi njih notranjega potroška za znanstvene medicinske in druge namene v prihodnjem letu.

Teh količin ni smatrati tako, kakor bi bile za prizadeto vlado obveznega značaja; ampak priobčujajo se centralnemu odboru kot navodila za izvrševanje njegovega mandata.

Če bi prisilile razmere kakšno vlado, izpremeniti med letom njene ocenitve, mora priobčiti ta država revidirane količine centralnemu odboru.

Člen 22.

1.) Stranke pogodnice so se zedinile, da bodo pošiljale vsako leto centralnemu odboru najkasneje tri mesece (v primerih, navedenih v točki e pet mesecev) po koncu leta in na način, ki ga označi odbor, kolikor mogoče popolne in točne statistike, ki se nanašajo na minulo leto:

a) o proizvodnji sirovega opija in kokovega listja;

b) o fabrikaciji snovi, o katerih govori III. poglavje v členu 4., točkah b), c) in f), te konvencije, in o sirovinah, uporabljenih za to fabrikacijo. Količina teh snovi, uporabljena za fabrikacijo drugih derivatov, neomenjenih v tej konvenciji, se mora navesti ločeno;

c) o zalogah onih snovi, o katerih govorita II. in III. poglavje te konvencije in ki so jih pridržali veletržci ali država za potrošek v državi za druge, ne pa za državne potrebe;

č) o potrošku snovi, omenjenih v II. in III. poglavju te konvencije, izven državnih potreb;

d) o količinah snovi, omenjenih v tej konvenciji, ki se konfiscirajo ob prepovedanem uvozu ali izvozu; te statistike kažejo način, po katerem se razpolaga s konfisciranimi snovmi, kakor tudi vsa druga koristna obvestila, ki se nanašajo na konfiskacijo in uporabo, učinjeno s konfisciranimi snovmi.

Statistike, označene pod točkami a), b), c), č) in d), priobčuje centralni odbor strankam pogodnicam.

2.) Stranke pogodnice se strinjajo v tem, da bodo pošiljale centralnemu odboru na način, ki ga predpiše ta odbor, v štirih tednih po koncu vsake trimesečne dobe in za vsako snov, navedeno v tej konvenciji, statistične podatke o njih uvozu in njih izvozu, njih izvoru in namenu za vsako državo v minulih treh mesecih. Ti statistični podatki se pošiljajo v primerih, ki jih sme odrediti odbor, brzojavno, razen če so količine manjše kot minimum, ki ga določi za vsako snov centralni odbor.

3.) Ko pošiljajo po tem členu vlade te statistične podatke, morajo izkazati ločeno količine, uvožene ali kupljene za državne potrebe, da je moči odrediti potrebne količine v državi za obče potrebe medicine in znanosti. Centralni odbor nima pravice, postavljati vprašanj ali izražati kakršnegakoli mnenja glede količin, uvoženih ali kupljenih za državne potrebe, ali glede uporabe, ki se učini z njimi.

4.) Po tem členu ni smatrati snovi, pridržanih, uvoženih ali kupljenih od države zaradi eventualne

prodaje, za res pridržane, uvožene ali kupljene za državne potrebe.

Člen 23.

Da se dopolnijo obvestila, dana centralnemu odboru glede definitivne uporabe, učinjene od celokupne količine opija, ki obstoji na vsem svetu, morajo pošiljati vlade držav, v katerih je uporabljanje predelanega opija začasno dovoljeno, vsako leto odboru na način, ki ga predpiše ta odbor, razen statističnih podatkov, določenih v členu 22., najdlje v treh mesecih po koncu leta čim popolnejše in točnejše statistične podatke, ki se nanašajo na minulo leto:

- 1.) o fabrikaciji predelanega opija in o sirovinah, uporabljenih za to fabrikacijo;
- 2.) o potrošku predelanega opija.

Dogovorjeno je, da nima odbor pravice, postavljati vprašanj ali izražati kakršnegakoli mnenja o teh statističnih podatkih, in da odredb členu 24. ni uporabljati, kolikor gre za vprašanja, določena s tem členom, razen če ugotovi odbor v ocenljivi meri obstoj prepovedanih mednarodnih transakcij.

Člen 24.

1.) Centralni odbor pazi stalno na gibanje mednarodnega tržišča. Če ga privedejo obvestila, s katerimi razpolaga, do zaključka, da kopiči izvestna država pretirane količine kakšne snovi, navedene v tej konvenciji, in da proti postati na ta način središče nedopuščene trgovine, ima pravico, zahtevati od te države pojasnila po generalnem tajniku Društva narodov.

2.) Če se v primernem roku ne dobi nobeno pojasnilo ali če dana pojasnila ne zadoščajo, ima centralni odbor pravico, opozoriti na to vprašanje vlade vseh strank pogodnice kakor tudi svet Društva narodov in priporočati, da se ne izvrši za dotično državo noben nov izvoz snovi, na katere se uporablja ta konvencija, ali na katerekoli izmed njih, dokler ne objavi odbor, da je dobil o stanju v tej državi vse pomiritve glede rečenih snovi. Centralni odbor priobči obenem vladi prizadete države priporočilo, ki ga je dal.

3.) Prizadeta država sme predložiti vprašanje svetu Društva narodov.

4.) Vsaka vlada države izvoznice, ki ne bi bila voljna, postopati po priporočilu centralnega odbora, sme prav tako predložiti vprašanje svetu Društva narodov.

Če se ji to ne zdi potrebno, mora takoj obvestiti centralni odbor, da ni voljna ugoditi priporočilu sveta Društva narodov, pri čemer navede po možnosti svoje razloge.

5.) Centralni odbor ima pravico, objaviti poročilo o tem vprašanju ter ga priobčiti svetu Društva narodov, ki ga pošlje vladam strank pogodnic.

6.) Če se bodisi kadarkoli ne sprejme odločba centralnega odbora soglasno, se morajo prav tako navesti mnenja manjšine.

7.) Vsaka država se bo povabila, naj pošlje svojega predstavnika na seje centralnega odbora, v ka-

terih se bo pretresala stvar, pri kateri je neposredno prizadeta.

Člen 25.

Vse stranke pogodnice imajo pravico, opozoriti v prijateljskem namenu odbor na vsako vprašanje, ki bi se jim zdelo tako, da zahteva preskus. Vendar pa ni tolmačiti tega člena tako, kakor bi razširjal oblast odbora.

Člen 26.

Kar se tiče držav, ki niso udeležene pri tej konvenciji, sme odrediti odbor ukrepe, razložene v členu 24., če ga privedejo obvestila, s katerimi razpolaga, do zaključka, da utegne postati izvestna država središče nedopuščene prometa; v tem primeru odredi odbor ukrepe, označene v rečenem členu, glede notifikacije prizadeti državi.

Odstavki 3.), 4.) in 7.) člena 24. se uporabljajo v tem primeru.

Člen 27.

Centralni odbor predloži vsako leto svetu Društva narodov poročilo o svojem delovanju. To poročilo se objavi in priobči vsem strankam pogodnicam.

Centralni odbor odredi vse, česar je treba, da se ocenitve, statistike, podatki in pojasnila, s katerimi razpolaga po členih 21., 22., 23., 24., 25. ali 26. te konvencije, ne spravijo v javnost na način, ki bi utegnil olajšati operacije spekulantom ali provzročiti škodo zakoniti trgovini katerekoli stranke pogodnice.

VII. poglavje.

Obče odredbe.

Člen 28.

Vsaka stranka pogodnica se zavezuje, uporabiti primerne kazenske sankcije, v številu v danem primeru konfiskacijo snovi, ki so predmet prestopka, na prekršitve zakonov in pravilnikov, ki se nanašajo na uporabljanje odredb te konvencije.

Člen 29.

Stranke pogodnice preskusijo v najbolj prijateljskem zmislu možnost, odrediti zakonodajne ukrepe za kaznovanje dejanj, storjenih v dosežaju njih jurisdikcije, da se podpre ali da se pospeši v kateremkoli kraju izven njih jurisdikcije izvršitev dejanja, predstavljačega prekršitev zakonov, ki veljajo v tem kraju in ki se nanašajo na predmete, o katerih govori ta konvencija.

Člen 30.

Stranke pogodnice priobčujejo, če tega še niso storile, druga drugi po generalnem tajniku Društva narodov svoje zakone in pravilnike, ki se nanašajo na snovi, o katerih govori ta konvencija, kakor tudi zakone in pravilnike, ki bi se razglasili zaradi uveljavitve te konvencije.

Člen 31.

Ta konvencija nadomešča med strankami pogodnicami odredbe I., III. in V. poglavja konvencije,

podpisane v Haagu dne 23. januarja 1912. Te odredbe ostanejo v veljavi med strankami pogodnicami in vsako državo, ki je udeležena pri haški konvenciji in ki ne bi pristopila k pričujoči konvenciji.

Člen 32.

1.) Da se poravnajo, kolikor mogoče na prijateljski način, spori, ki bi nastali med strankami pogodnicami glede tolmačenja ali izvrševanja te konvencije in ki se ne bi mogli poravnati po diplomatski poti, smejo predložiti sporne stranke pred vsako proceduro sodišča ali razzodišča te spore zaradi nasvetovalnega mnenja tehničnemu telesu, ki bi ga odredil za to svet Društva narodov.

2.) Nasvetovalno mnenje se mora formulirati v šestih mesecih od dne, ko se priobči spor tehničnemu telesu, za katero gre, razen če ne odločijo sporne stranke po skupnem sporazumu, podaljšati ta rok. To tehnično telo odredi rok, v katerem se morajo stranke izjaviti o njegovem mnenju.

3.) Nasvetovalno mnenje ne veže spornih strank, razen če ga usvoji vsaka med njimi.

4.) Spori, ki se ne bi mogli poravnati ne neposredno ne v danem primeru na podstavi mnenja zgoraj omenjenega tehničnega telesa, se predložijo na zahtevek ene sporne stranke stalnemu mednarodnemu sodišču, razen če se ne uredi tak spor z uporabo že sklenjene konvencije ali po sporazumu, ki bi ga bilo skleniti posebe, po razzodišču ali kakorkoli drugače.

5.) Na sodišče se je treba obrniti tako, kakor je določeno s členom 40. statuta tega sodišča.

6.) Sklep spornih strank, priobčiti ta spor zaradi nasvetovalnega mnenja tehničnemu telesu, ki ga odredi svet Društva narodov, ali se zateči k razzodišču, se priobči generalnemu tajniku Društva narodov in po njegovi skrbi tudi ostalim strankam pogodnicam, ki imajo pravico, intervenirati v proceduri.

7.) Sporne stranke morajo predložiti stalnemu mednarodnemu sodišču vsako točko mednarodno-pravnega značaja ali vsako vprašanje o tolmačenju te konvencije, ki bi se utegnilo pojaviti med proceduro pred tehničnim telesom ali pred razzodiščem in glede katerega bi smatralo to telo ali to razzodišče na zahtevek ene stranke pogodnice, da je za poravnavo spora neizogibno potrebna predhodna rešitev sodišča.

Člen 33.

Ta konvencija, katere francosko in angleško besedilo sta enako odločilni, ima datum današnjega dne ter ostane odprta do dne 30. septembra za podpis vsaki državi, zastopani na konferenci, na kateri se je izdelala ta konvencija, vsakemu članu Društva narodov in vsaki državi, ki bi ji poslal v ta namen svet društva narodov en izvod te konvencije.

Člen 34.

Ta konvencija se mora ratificirati. Ratifikacijski instrumenti se deponirajo pri generalnem tajniku Društva narodov, ki obvesti o pologu člane Društva narodov, podpisnike konvencije, kakor tudi ostale države podpisnice.

Člen 35.

Izza dne 30. septembra 1925. lahko pristopi k tej konvenciji vsaka država, ki je bila zastopana na konferenci, na kateri se je izdelala ta konvencija, in ki je ni podpisala, vsak član Društva narodov in vsaka država, ki bi ji poslal v ta namen svet Društva narodov en izvod.

Ta pristop se izvrši z instrumentom, priobčenim generalnemu tajniku Društva narodov, in ta instrument se deponira v arhivu tajništva. Generalni tajnik mora o tem pologu takoj obvestiti člane Društva narodov, ki so podpisali to konvencijo, in ostale države podpisnice kakor tudi države, ki so pristopile h konvenciji.

Člen 36.

Ta konvencija stopi v veljavo šele, ko jo ratificira deset držav, všteti sedem držav, ki bodo sodelovale pri imenovanju centralnega odbora po členu 19., med njimi najmanj dve državi, ki sta stalni članici sveta Društva narodov. Dan, ko stopi v veljavo, bo devetdeseti dan, ko prejme generalni tajnik Društva narodov poslednjo potrebno ratifikacijo. Po tem času stopi konvencija glede vsake stranke pogodnice v veljavo devetdeseti dan po prejemu ratifikacije ali notifikacije o pristopu.

Po odredbah člena 18. pogodbe Društva narodov registrira generalni tajnik to konvencijo na dan, ko stopi v veljavo.

Člen 37.

Generalni tajnik Društva narodov vodi poseben seznamek, v katerem je označeno, katere stranke so podpisale ali ratificirale to konvencijo, katere so pristopile k njej ali so jo odpovedale. Ta seznamek mora biti stalno odprt za stranke pogodnice in za člane Društva narodov ter se objavlja čim pogosteje po navodilih sveta Društva narodov.

Člen 38.

Ta konvencija se more odpovedati s pismeno notifikacijo, poslano generalnemu tajniku Društva narodov. Odpoved stopi v veljavo čez leto dni od dne, ko jo prejme generalni tajnik, ter ima učinek samo za državo, ki je konvencijo odpovedala.

Generalni tajnik Društva narodov priobči odpoved, ki jo prejme, vsakemu članu Društva narodov, ki je podpisal konvencijo ali pristopil k njej, in ostalim državam, ki so konvencijo podpisale ali so pristopile k njej.

Člen 39.

Vsaka država, ki je udeležena pri tej konvenciji, lahko izjavi bodisi v trenutku, ko jo podpiše, bodisi v trenutku, ko deponira svojo ratifikacijo ali svoj pristop, da ne zavezuje sprejem te konvencije bodisi skupno, bodisi poedinih njenih protektoratov, kolonij, posesij ali prekmorskih ozemelj, podrejenih nje suverenstvu ali nje oblasti, ali ki je prejela zanje mandat Društva narodov, ter lahko naknadno in skladno s členom 35. ločeno pristopi v imenu katerihkoli svojih protektoratov, kolonij, posesij ali prekmorskih ozemelj, izključenih s tako izjavo.

Odpoved se prav tako lahko izvrši ločeno za vsak protektorat, vsako prekmorsko kolonijo, posesijo ali za vsako ozemlje; na to odpoved se uporabijo odredbe člena 38.

V potrditev tega so zgoraj omenjeni pooblaščenici podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Ženevi dne devetnajstega februarja tisoč devet sto pet in dvajsetega leta v enem samem izvodu, ki se deponira v arhivu tajništva Društva narodov; overovljen prepis se pošlje vsem državam, zastopanim na konferenci, in vsakemu članu Društva narodov.

Za Albanijo:

B. Blinishti.

Za Nemčijo:

H. von Eckhardt.

S pridrzkom, priloženim zapisniku obče seje z dne 16. februarja 1925. H. v. E.

S pridrzkom, da se začasno suspendira uporabljanje člena 13., odstavek 4.), ustrezne odredbe člena 15. in člena 22., odstavek 2.).

Glede na posebne razmere, v katerih je, si pridržuje zvezna vlada pravico, začasno in dokler trajajo te razmere, suspendirati uporabljanje spredaj omenjenih odredb, ki določajo, da je pošiljati prepis izvoznega dovolila ali pa certifikata o izpremembi smeri vladi uvozne države. Vendar pa hoče uporabljati še nadalje režim uvoznih in izvoznih certifikatov, sprejet na priporočila posvetovalne komisije za promet opija in ostalih škodljivih drog. Iz istih razlogov in prav tako, dokler obstoje rečene posebne razmere, si pridržuje zvezna vlada pravico, začasno suspendirati uporabljanje odredbe, ki določa pošiljanje trimesečnih statistik centralnemu odboru. Vendar pa bo pošiljala še nadalje letno poročilo.

Za Avstrijo:

Emerich Pflügl.

Za Belgijo:

Fernand Peltzer.
Dr. Ferd. de Myttenaere.

Za Brazilijo:

Pedro Pernambuco.
H. Gotuzzo.

Za britanski imperij:

Malcolm Delevingne.

Za Kanado:

R. Dandurand.

Za Avstralsko državno zvezo:

M. L. Shepherd.

Za Južnoafriško zvezo:

J. S. Smit.

Za Novo Zelandijo:

J. Allen.

Skladno s členom 39. sprejema Nova Zelandija konvencijo v imenu ozemlja pod mandatom zapadnega Samoa.

Za Indijo:

R. Sperling.

Za svobodno državo Irsko:

Michael MacWhite.

Za Bolgarijo:

D. Mikov.

Za Chile:

Emilio Belloc.

Za Kubo:

Aristides de Agüero y Bethencourt.

Za Dansko:

A. Oldenburg (s pridrzkom ratifikacije).

Za Spanijo:

Emilio de Palacios.

Za Francijo:

G. Bourgeois.

A. Kircher.

Francoska vlada je primorana, izjaviti vse svoje pridržke, kar se tiče kolonij, protektoratov in dežel pod mandatom, ki so pod njeno oblastjo, glede možnosti, da se pošiljajo redno, ob nepodaljšanem roku, trimesečne statistike, določene v odstavku 2. člena 22.

Za Grčijo:

Ad referendum.

Vassili Dendramis.

Za Madžarsko:

Dr. Baranyai Zoltán.

Za Japonsko:

S. Kaku.
V. Sugimura.

Za Letonijo:

W. G. Salnais.

Za Luxembourg:

Ch. G. Vermaire.

Za Nicaraguao:

A. Sottile.

Za Holandijo:

v. Wettum.

J. B. M. Coebergh.

A. D. A. de Kat Angelino.

Za Perzijo:

Ad referendum in s pridrzkom ratifikacije, ki jo dá Društvo narodov zahtevku Perzije, razloženemu v njeni spomenici, O. D. K. 24.

Princ Afra-Ed-Dowleh Riza khan.

Za Poljsko:
Chodzko.

Za Portugalsko:
A. M. Bartholomeu Ferreira.
R. G. Rodriguez.

Za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev:
M. Jovanović.

Za Siam:
Damras.

Za Sudan:
Wasey Sterry.

Za Švico:
Paul Dinichert.

S pozivom na izjavo, ki jo je formulirala švicarska delegacija v 36. občji seji konference glede pošiljanja trimesečnih statistik, določenih v členu 22. pod točko 2.).

Za Češkoslovaško:
Ferdinand Veverka.

Za Uruguay:
E. E. Buero.

Priloga.

Obrazec za uvozno potrdilo.

Mednarodna konvencija glede opija.

Št. Službeno uvozno potrdilo.

S tem potrjujemo, da je dovolilo ministrstvo
poklicano uporabljati zakon o narkotičnih sredstvih, o katerih govori mednarodna konvencija glede opija, da uvozi:

- a) Uvoznikovo ime, njega naslov in poklic. a)
- b) Točen opis narkotičnega sredstva in količina, namenjena uvozu. iz b)
- c) Ime in naslov firme in države izvoznice, ki dobavlja narkotično sredstvo. s provenienco iz c)
- č) Označiti je vse posebne pogoje, ki se jih je treba držati; pripomniti n. pr., da se narkotično sredstvo ne sme pošiljati po pošti. s pridržkom nastopnih pogojev č)

in izjavljamo, da je pošiljka, namenjena uvozu, potrebna:

- 1.) za zakonite potrebe (če gre za sirovi opij in kokovo listje ¹⁾);
- 2.) zgolj za medicinske ali znanstvene potrebe (če gre za narkotična sredstva, navedena v III. poglavju konvencije, in za indijsko konopljo).

Za ministra in po njegovi naredbi

(Podpis)

(Datum) (Zvanje)

¹⁾ Države, ki niso zatrlle navade, kaditi opij, in ki žele uvoziti sirovi opij za fabrikacijo predelanega opija, morajo izdati potrdila, da je namenjen sirovi opij, rezerviran za uvoz, fabrikacij predelanega opija, da so kadilci podložni vladnim omejitvam, pri čemer se pričakuje popoln zator opija, in da se uvoženi opij ne bo iznova izvozil.

Zapisnik.

Podpisanci predstavniki izvestnih držav podpisnice konvencije o narkotičnih sredstvih, podpisane na današnji dan, ki so v ta namen predpisno pooblašeni,

sprejemajoč na znanje zapisnik, podpisan dne onajstega februarja tisoč devet sto pet in dvajsetega leta od predstavnikov držav podpisnice sporazuma, ki je bil podpisan istega dne ter se nanaša na uporabljanje predelanega opija,

so se zedinili v nastopnih odredbah:

I.

Države podpisnice tega zapisnika priznavajo, da imajo po odredbah I. poglavja haške konvencije dolžnost, vršiti nad proizvodnjem, razpečavanjem in izvažanjem sirovega opija zadostno kontrolo, da bi se preprečila vsaka nezakonita trgovina, ter se zavozujejo ukreniti, česar je treba, v petih letih od današnjega dne, da ne postane tihotapstvo opija resna zapreka za dejansko pobijanje uporabljanja predela-

nega opija na ozemljih, kjer je to uporabljane začasno dopuščeno.

II.

Vprašanje, ali je obveznost, navedena v členu 1., popolnoma izpolnjena, reši na koncu rečene petletne dobe komisija, ki jo ustanovi svet Društva narodov.

III.

Ta zapisnik stopi za vsako državo podpisnico v veljavo obenem s konvencijo o narkotičnih sredstvih, podpisano na današnji dan. Člena 33. in 35. konvencije je uporabljati na ta zapisnik.

V potrditev tega se je sestavil ta zapisnik v Ženevi dne devetnajstega februarja tisoč devet sto pet in dvajsetega leta v enem samem izvodu, ki se deponira v arhivu tajništva Društva narodov in čigar overovljeni prepis se pošlje vsem državam, zastopanim na konferenci, in vsakemu članu Društva narodov.

Za Albanijo:

B. Blinishti.

Za Nemčijo:

H. von Eckhardt.

Za britanski imperij:

Malcolm Delevingne.

Za Kanado:

R. Dandurand.

Za Avstralsko državno zvezo:

M. L. Shepherd.

Za Južnoafriško zvezo:

J. S. Smit.

Za Novo Zelandijo:

J. Allen.

Za Indijo:

R. Sperling.

Za Bolgarijo:

D. Mikov.

Za Chile:

Emilio Belloc.

Za Kubo:

Aristides de Agüero y Bethencourt.

Za Grčijo:

Ad referendum.

Vassili Dendramis.

Za Japonsko:

S. Kaku.

V. Sugimura.

Za Letonijo:

W. G. Salnais.

Za Luxembourg:

Ch. G. Vermaire.

Za Nicaragu:

A. Sottile.

Za Holandijo:

v. Wettum.

J. B. M. Coebergh.

A. D. A. de Kat Angelino.

Za Perzijo:

Princ Afra-Ed-Dowleh Riza khan.

Za Poljsko:

Chodzko.

Za Portugalsko:

A. M. Bartholomeu Ferreira.

R. G. Rodriguez.

Za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev:

M. Jovanović.

Za Siam:

Damras.

Za Sudan:

Wasey Sterry.

Za Češkoslovaško:

Ferdinand Veverka.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se izpolnijo odredbe členov 34. in 36. spredaj rečene konvencije in ko se razglasi v «Službenih Novinah».

Našemu ministru pravde priporočamo, naj razglasi ta zakon, Našemu ministru za zunanje posle in Našemu ministru za trgovino in industrijo, naj skrbita za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

Na Bledu, dne 20. avgusta 1929.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.
Namestnik
ministra za zunanje posle:
dr. K. Kumanudi s. r.

Minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.
Namestnik
ministra za trgovino
in industrijo:
dr. M. Drinković s. r.

P r i p o m b a. Ratifikacijski instrumenti konvencije o opiju so se deponirali v Ženevi dne 4. septembra 1929.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle;
Pov. br. 10.088/29.

55.

Mi

Aleksander I.,
po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za socialno politiko in narodno zdravje po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon o prometu in kontroli narkotičnih drog in strupov.*

Člen 1.

Odredbe tega zakona veljajo za promet narkotičnih drog in strupov.

Za narkotične droge se smatrajo: sirovi opij, predelani opij, medicinski opij, morfin, benzoidov morfin, diacetilov morfin, dikolid, dilavdid, ekvodol, kokovo listje, sirovi kokain, kokain, tropakokain, ecgonin, indijska konoplja in hašiš.

Odredbe tega zakona se uporabljajo tudi na vse oficinalne in neoficinalne preparate, v katerih je nad 0.2 % morfina ali nad 0.1 % kokaina, potem na vse preparate, v katerih je diacetilov morfin, na galenske preparate indijske konoplje in na druge proizvode, ki jih odredi minister za socialno politiko in narodno zdravje sporazumno z ministrom za trgovino in industrijo v pravilniku, katerega predpiše po členu 4. tega zakona.

Za strupe je smatrati vse one droge in preparate, katerih uporaba utegne provzročiti v človeškem in živalskem organizmu patološke in funkcionalne izpremembe in ki jih odredi minister za socialno politiko in narodno zdravje sporazumno z ministrom za trgovino in industrijo v pravilniku, kateri se predpiše po členu 4. tega zakona.

Člen 2.

Promet narkotičnih drog in strupov se postavlja pod državno kontrolo, ki ji je namen, pobijati uporabljanje teh proizvodov v svrhe, protivne zdravstvenim koristim družbe in poedincev.

Kontrola nad prometom sirovega opija se поверja ministrstvu za trgovino in industrijo, kontrola nad prometom ostalih narkotičnih drog in strupov pa ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 30. novembra 1929., št. 281/CXIV.

Člen 3.

Minister za trgovino in industrijo predpiše sporazumno z ministrom za poljedelstvo, ministrom za finance in ministrom za gradbe pravilnik o kontroli prometa sirovega opija, s katerim uredi:

a) izdajanje dovolil za izvoz, uvoz in provoz tega proizvoda;

b) način vkladanja in oznamenovanja tovorkov, v katerih je sirovi opij;

c) ostale pogoje za izvoz, uvoz in provoz tega proizvoda;

č) kontrolne ukrepe, s katerimi je zavarovati izvrševanje teh predpisov.

Te odredbe se morajo predpisati skladno z zakonom o mednarodni ženevski konvenciji z dne 19. februarja 1925.

Člen 4.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje predpiše sporazumno z ministrom za trgovino in industrijo, ministrom za finance, ministrom za gradbe in ministrom za notranje posle pravilnik o kontroli ostalega prometa narkotičnih drog in strupov, s katerim se uredi:

a) število in opis proizvodov, ki jih je smatrati za narkotične droge in strupe;

b) izdajanje dovolil za uvoz, izvoz in provoz dotičnih drog in strupov;

c) način vkladanja in oznamenovanja tovorkov, v katerih so te droge in ti strupi;

č) ostale pogoje za uvoz, izvoz in provoz teh proizvodov;

d) nadrobno prodajanje narkotičnih drog in strupov v kraljevini;

e) kontrolne ukrepe, s katerimi je zavarovati izvrševanje teh predpisov.

Te odredbe se predpišejo skladno z zakonom o mednarodni ženevski konvenciji z dne 19. februarja 1925.

Člen 5.

Pri ministrstvu za trgovino in industrijo se ustanavlja posvetovalna komisija za promet opija in drog z nalogo, zavarovati enotnost v poslovanju raznih uradov glede izvajanja kontrole, določene v tem zakonu, oddajati mnenje in podajati predloge o vseh vprašanjih, ki se nanašajo na to kontrolo, proučevati učinek in uspehe kontrolnega režima ter sestavljati o tem letna poročila, ki se morajo predlagati ministru za trgovino in industrijo.

Posvetovalna komisija ima v svojem sestavu predstavnike vseh prizadetih ministrstev. Natančnejše odredbe o sestavu, postavljanju in poslovanju komisije predpiše minister za trgovino in industrijo s posebnim pravilnikom.

Člen 6.

Pri ministrstvu za trgovino in industrijo se ustanavlja fond za opij in droge z nalogo, dajati potrebna sredstva za poslovanje in ankete posvetovalne komisije, za tiskanje njenih letnih poročil in občasnih publikacij, za razstavljanje opija na mednarodnih razstavah in sejnih.

Dohodki tega fonda se stekajo iz taks, ki se pobirajo v njegovo korist za uvozna, izvozna in pro-vozna dovolila po členu 7. tega zakona, iz special-nih denarnih kazni zoper tihotapstvo opija in osta-lih narkotičnih drog in strupov kakor tudi iz pod-pore, ki bi jo dajala fondu minister za trgovino in industrijo in minister za socialno politiko in narodno zdravje iz proračuna dotičnih resortov.

Ta fond upravlja minister za trgovino in indu-strijo.

Člen 7.

Za dovolila, ki jih izdajata ministrstvo za trgo-vino in industrijo in ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje za izvoz, uvoz in prevoz opija, odnosno ostalih narkotičnih drog in strupov, se po-bira v korist fonda za opij in droge specialna taksa v gotovini po dva dinarja od kilograma blaga, čigar promet se dopušča.

Člen 8.

Prepovedano je, izvažati, uvažati in provažati narkotične droge in strupe brez specialnih dovolil, ki jih izdaja ministrstvo za trgovino in industrijo, odnosno ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje.

Kdor postopa drugače, se smatra za tihotapca ter se kaznuje po ustreznih predpisih carinskega za-kona, po katerem se kaznujejo tudi vsa ostala kaz-niva dejanja, ki bi se storila ob uvozu, izvozu in prevozu kakor tudi ob ocarinjanju teh predmetov.

Tihotapec narkotičnih drog in strupov plača po-leg kazni, določenih s carinskim zakonom, še spe-cialno denarno kazen do 50.000 dinarjev v korist fonda za promet opija.

Te kazni zaradi carinskih kaznivih dejanj iz-rekajo pristojna carinska oblastva.

Člen 9.

Prepovedano je po členu 4. tega zakona, brez dopustila proizvajati, predelovati, imeti v zalogi, kupovati in prodajati narkotične droge in strupe.

Kdor postopa drugače, se kaznuje v denarju do 50.000 dinarjev; poleg tega se mu odvzamejo pred-meti, s katerimi je posloval brez dopustila.

Člen 10.

Prepovedano je, gojiti in proizvajati na ozemlju kraljevine Jugoslavije indijsko konopljo (*cannabis sativa* var. *indica*), razen za znanstvene potrebe in v tem primeru s predhodnim dopustilom ministrstva za poljedelstvo.

Kdor postopa drugače, se kaznuje v denarju do 50.000 dinarjev. Poleg tega se uničita ob proizva-jalčevih stroških posevek in vsa količina proizvede-nega blaga.

Člen 11.

Kazni po členih 9. in 10. tega zakona izreka obče upravno oblastvo prve stopnje. Pritožbe zoper od-ličbe tega oblastva je možno vložiti v desetih dneh pri občem upravnem oblastvu druge stopnje, ki od-loči dokončno.

Člen 12.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglasi v »Služ-benih Novinah«, obvezno moč pa dobi dne 1. de-cembra 1929.

V Beogradu, dne 18. novembra 1929.;

I. br. 34.901/O.

Aleksander s. r.

Minister za trgovino
in industrijo:
Juraj Demetrović s. r.

Minister
za socialno politiko
in narodno zdravje:
dr. M. Drinković s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

56.

Mi

Aleksander I.,
po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega mi-nistra za trgovino in industrijo in Našega ministra za poljedelstvo po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon
o kontroli kmetijskih pridelkov,
namenjenih za izvoz.*

§ 1.

Minister za trgovino in industrijo sme predpisati sporazumno z ministrom za poljedelstvo po izkazani potrebi in po zaslišanju gospodarskih zbornic, glav-nih zadružnih zvez in glavnih prizadetih društev izvoznikov in kmetovalcev z uredbami, pravilniki a.i naredbami:

- 1.) pogoje za kakovost in vkladanje, ob katerih se smejo poedini kmetijski pridelki in njih predelki izvažati iz države;
- 2.) po potrebi za poedine pridelke tudi čas njih pospravljanja in način predelovanja;
- 3.) kontrolne ukrepe, s katerimi je zavarovati izvrševanje teh predpisov.

§ 2.

Pooblastila v § 1. veljajo za žitarice, sadje in zelenjavo, presno in predelano, hmelj, konopljo, lan, bolhač, maraške, papriko, pa tudi za druge pridelke

* »Shžbene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 30. novembra 1929., št. 281/CXIV.

in njih predelke, glede katerih se pokaže na predlog gospodarskih organizacij potreba kontrole ob izvozu.

§ 3.

Kontrolo, določeno v § 1., vrše kontrolni organi, ki jih odreja pristojni bani po zaslišanju gospodarskih zbornic. Kontrolni organi so ali komisariji ali komisije ali zavodi, kakršen je pač značaj pridelkov in obseg poslov, ki se kontrolirajo.

§ 4.

Pritožbe zoper odločbe kontrolnih organov je moči vlagati v treh dneh pri onem organu, ki ga odredi v poedinem pravilniku minister za trgovino in industrijo sporazumno z ministrom za poljedelstvo.

§ 5.

Kontrolni organi po tem zakonu se smatrajo v izvrševanju svoje dolžnosti za javne uslužbence. Za svoje poslovanje so odgovorni državi ter se kaznujejo zaradi nevestnosti in pristranosti ali v denarju do 1000 dinarjev ali pa, če so državni uradniki, po disciplinskih predpisih, kolikor ni dejanje kaznivo po odredbah kazenskega zakonika.

Čim zvedo kontrolni organi za dejanje, zaradi katerega je v tem zakonu predpisana kazen, podajo prijavo pristojnemu občemu upravnemu oblastvu.

§ 6.

Kdor pospravlja kmetijske pridelke za predelavo pred odrejenim časom ali uporablja pri predelavi in vkladanju nedovoljena sredstva, kakor tudi oni, ki izvozi ali poskuša izvoziti kmetijske pridelke na način, ki ne ustreza odredbam § 1. tega zakona in uredb, izdanih na njega podstavi, se kaznuje v denarju do 50.000 dinarjev. Kazni izreka obče upravno oblastvo prve stopnje na prijavo državnih, samoupravnih ali specialnih kontrolnih organov (§ 3.).

Če je poslovala ta oseba za tuj račun, se kaznuje poleg nje z denarno kaznijo iz prvega odstavka tudi fizična ali pravna oseba, za katere račun je poslovala.

§ 7.

Če se denarne kazni, določene v §§ 5. in 6. tega zakona, ne morejo izterjati s prisilno izvršbo, se izpremene v zaporno kazen po veljavnih zakonskih predpisih. Vendar pa se kazen, izrečena po odredbi drugega odstavka § 6. tega zakona, ne sme izpremeniti v zapor.

§ 8.

Od dne, ko se razglase v «Službenih Novinah», do dne, ko stopijo v veljavo uredbe, pravilniki ali naredbi za izvoz kmetijskih pridelkov ali izpremembe v njih, ki jih predpiše minister za trgovino in industrijo sporazumno z ministrom za poljedelstvo, morajo poteči najmanj trije meseci.

§ 9.

Pravilnik ministrstva za trgovino in industrijo o trgovini s slivami in pekmezom z dne 31. avgusta 1929. in naredba bivše deželne vlade za Bosno in Hercegovino št. 199.536/IV z dne 19. avgusta 1914. ostaneta v veljavi, dokler ne predpiše ministristvo za trgovino in industrijo novega pravilnika o kontroli sliv in pekmeza. Prav tako ostane v veljavi pravilnik ministrstva za trgovino in industrijo o kontroli izvoza grozdja z dne 11. septembra 1929.

§ 10.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 18. novembra 1929.;
I. br. 34.903/O.

Aleksander s. r.

Minister za trgovino
in industrijo:

Juraj Demetrović s. r.

Minister za poljedelstvo:

dr. Frangeš s. r.

Videl in pritisnil

državni pečat

čuvav državnega pečata,

minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

57.

Popravki

k zakoniku o sodnem kazenskem postopanju za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev.

V tem zakoniku (Uradni list z dne 31. oktobra 1929., št. 432/109) naj se izvrše nastopni popravki:

V poslednjem odstavku § 95. naj stoji namesto: «§ 180.» pravilno: «§ 108.»

V četrtem odstavku § 109. naj se glasi tretji stavek: «Če se ta predlog zavrne, teče novi rok za vložitev obtožnice osmih, odnosno štirinajstih dni izza dne, ko se je rešitev sodišča priobčila tožilcu.»

V št. 5. § 169. naj stojita namesto besed: «očima (mačhe)» besedi: «posinovitelja (pohčeriteljice)».

V poslednjem odstavku § 295. naj stoji na koncu namesto besede: «nasledniki» beseda: «dediči».

V poslednjem odstavku § 315. naj se nadomesti beseda: «obtoženec» z besedo: «oškodovanec».

V 10. vrsti § 391. naj stoji namesto besede: «priv» beseda: «poziv».

V prvem odstavku § 394. je za besedo: «zahtevkom» izostala beseda: «deloma».

V prvem odstavku § 439. naj se postavi v šesti vrsti za besedo: «tožilca» vejica in naj se nadaljuje stavek tako-le: «pri sreskem sodišču pa, kjer ni upravičenega tožilca...».

Uredbe osrednje vlade.

58.

Odločba

o ocarinjanju starih avtomobilnih gum.
(Ukinitev razpisov C. br. 11.071 in 48 220 iz leta 1928.)*

Na podstavi člena 23. v predlogu zakona o obči carinski tarifi in člena 1. zakona o izpremembi zakonskih odredb, s katerimi se predpisuje zasliševanje ali odločanje ministrskega sveta, odnosno soglasnost finančnega odbora narodne skupščine, je izdal minister za finance to-le odločbo, ki ji je pridrtil tudi predsednik ministrskega sveta pod št. 2814 z dne 27. novembra 1929.:

«1.) Cele, a stare in uporabljane avtomobilne gume, zunanje ali notranje, se ocarinjajo kakor nove.

2.) Zunanje avtomobilne gume, razrezane na kose s preko 8 cm dolžine in 5 cm širine kakor tudi oni kosi, pri katerih bi bila samo ena dimenzija preko 8, odnosno 5 cm, najsi bi bila druga manjša od navedenih dimenzij, se ocarinjajo kakor gume za kolesa na vozovih ali avtomobilih po tar. št. 389. uvozne tarife; kosi, dolgi 8 cm in široki 5 cm ali manjši od teh dimenzij, pa se ocarinjajo kot odpadki po tar. št. 386. uvozne tarife.

3.) Pnevmatike (notranje avtomobilne gume), dolge preko 10 cm, se ocarinjajo kot cevi po tar. št. 389. uvozne tarife, kosi, dolgi 10 cm ali manj, pa se ocarinjajo kot odpadki po tar. št. 386. uvozne tarife.

4.) Zunanje avtomobilne gume v kosih preko 8 cm dolžine in 5 cm širine kakor tudi pnevmatike preko 10 cm dolžine se ocarinjajo kot odpadki po tar. št. 386. uvozne tarife v zmislu člena 3. v predlogu zakona o obči carinski tarifi, toda izpolniti se morajo odredbe iz točke 5.) razpisa C. br. 29.299/25.**

5.) Ko se ocarinja zgoraj omenjeno blago, se mora izvršiti vselej najpodrobnejši pregled. Če se ugotovi, da je v enem tovoru pomešano blago, se mora ocariniti po postavki za ono blago, na katero se plačuje največja carina, zoper deklaranta pa je treba postopati po carinsko-kazenskih odredbah carinskega zakona.

Nad vsemi pošiljkami blaga, omenjenega v tej odločbi, se morajo vršiti brez izjeme nadrevizije.

* «Službene Novine kraljevine Južoslavije» z dne 10. decembra 1929., št. 290/CXX. — Razpis C. br. 11.071 iz leta 1928. glej v Uradnem listu z dne 27. marca 1928., št. 87/30 (odnosno popravek v Uradnem listu z dne 14. aprila 1928., št. 115/36), razpis C. br. 48.220 iz leta 1928. pa v Uradnem listu z dne 31. decembra 1928., št. 420/123.

** Uradni list z dne 4. avgusta 1925., št. 235/73.

6.) S to odločbo se ukinjata razpisa C. br. 11.071/28 in C. br. 48.220/28.»

Iz pisarne oddelka za carine ministrstva za finance v Beogradu,

dne 30. novembra 1929.; C. br. 50.324.

Razne objave iz «Službenih Novin».

Številka 302 z dne 25. decembra 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 5. decembra 1929.: Premeščen je Škof Rudolf, vršilec direktorske dolžnosti in profesor v 6. skupini I. kategorije na državni srednji tehnični šoli v Novem Sadu, za profesorja v isti skupini iste kategorije na državno srednjo tehnično šolo v Ljubljani.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 5. decembra 1929.: Postavljeni so za davčne kontrolorje v 2. skupini II. kategorije davčni kontrolorji v isti skupini iste kategorije: pri davčni upravi v Ljubljani (za mesto Marinca Fran, doslej pri davčni upravi v Kamniku (na prošnjo), in Novak Lovrenc, doslej pri davčni upravi v Radovljici (po službeni potrebi); pri davčni upravi v Novem mestu Stare Josip, doslej pri davčni upravi v Kamniku (po službeni potrebi); pri davčni upravi v Kamniku Trtnik Josip, doslej pri davčni upravi v Litiji (po službeni potrebi).

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 11. decembra 1929.: Premeščen je na prošnjo h glavni carinarnici I. vrste v Ljubljani za revizorja v 2. skupini II. kategorije Albanese Nikolaj, revizor v isti skupini iste kategorije pri carinarnici v Zagrebu.

Številka 303 z dne 26. decembra 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 4. decembra 1929.: Postavljen je v moravski banovini Haffner Friderik, dosedanji šef inspekcije parnih kotlov v Ljubljani v 6. skupini I. kategorije, za referenta v Nišu z istimi prejemki.

Odlok ministra za poljedelstvo z dne 2. decembra 1929.: Postavljen je po službeni potrebi za višjega veterinarskega pristava pri sreskem načelstvu v Ljubljani v 7. skupini I. kategorije De Gleria Viktor, dosedanji veterinar pri velikem županu ljubljanske oblasti v isti skupini iste kategorije.

Objava oddelka za davke ministrstva za finance z dne 12. decembra 1929.: Cirk Ivan, davčni blagajnik pri davčni upravi v Kočevju, je dne 7. decembra 1929. umrl.

Številka 304 z dne 27. decembra 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 24. novembra 1929.: Premeščeni so po službeni potrebi v dosedanji skupini dosedanje kategorije: na I. moško gimnazijo v Beogradu dr. Brežnik Pavel, profesor na II. realni gimnaziji v Ljubljani v 6. skupini I. kategorije; na I. realno gimnazijo v Ljubljani Sovre Anton, profesor na gimnaziji v Novem mestu v 5. skupini I. kategorije; na II. realno gimnazijo

v Ljubljani Servaci Ljuba, profesor na moški realni gimnaziji na Sušaku v 4. skupini I. kategorije; na realko v Ljubljani Servaci Ernest, profesor na moški realni gimnaziji na Sušaku v 4. skupini I. kategorije.

Številka 304/CXXIX z dne 27. decembra 1929.:

Sestava oddelkov in porazdelitev poslov pri državnem svetu za leto 1930.

I. oddelek.

Sestava oddelka: Predsednik državnega sveta — predsednik oddelka: dr. Mihailo Poličević; člani: Lazar Jankulović, dr. Peter Miličić in dr. Viktor F. Baltič. — Namestnika: Maksim Rošič in Osman Nuri Hadžić.

Obseg poslov: Predmeti predsedništva ministrskega sveta; ministrstva za zunanje posle; ministrstva za notranje posle; vse samoupravne stvari po zakonu o občinah in samoupravni proračuni.

II. oddelek.

Sestava oddelka: Podpredsednik državnega sveta — predsednik oddelka: Mihailo Radivojevič; člani: Ivan Škarja, dr. Maksim Rošič, Janko Spasojevič in dr. Čeda Mihajlovič. — Namestnika: Lazar Jankulović in Peter Blagojevič.

Obseg poslov: Predmeti ministrstva za trgovino in industrijo; ministrstva za prosveto; ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje; ministrstva za poljedelstvo z vsemi predmeti agrarne reforme, najsi je odločil o njih minister ali katerokoli upravno sodišče.

III. oddelek.

Sestava oddelka: Predsednik oddelka — član državnega sveta: Pera Petrovič; člani: Svetislav Paunović, Živojin Babić, Stevan Nešić in Antonije Vildović. — Namestnika: dr. Aleksander Jemrič in dr. Vilko F. Baltič.

Obseg poslov: Disciplinska kazniva dejanja; predmeti ministrstva za vojsko in mornarico; ministrstva pravde in za vere.

IV. oddelek.

Sestava oddelka: Predsednik oddelka — član upravnega sveta: Milosav Raičević; člani: Ilija

Dukanović, dr. Rudolf Sardelič, dr. Mita Mušicki in Dragoljub P. Radojlovič. — Namestnika: Živojin Arandelović in dr. Štefan Sagadin.

Obseg poslov: Carinski predmeti; trošarinški predmeti; vsi spori po zakonu o taksah; predmeti glede deviz in valut; monopolna kazniva dejanja, ne glede na to, katero upravno sodišče je odločilo o njih.

V. oddelek.

Sestava oddelka: Predsednik oddelka — član državnega sveta: dr. Aleksa Stanišić; člani: Živojin Arandelović, dr. Štefan Sagadin in Osman Nuri Hadžić. — Namestnika: Svetislav Paunović in Antonije Vildović.

Obseg poslov: Predmeti ministrstva za promet; ministrstva za gradbe, pošto in telegraf; ministrstva za šume in rudnike.

VI. oddelek.

Sestava oddelka: Predsednik oddelka — član državnega sveta: Dimitrije Popović; člani: dr. Nikola Đurđević, dr. Radoje Jovanović, Peter Blagojevič in dr. Aleksander Jemrič. — Namestnika: Ivan Škarja in Janko Spasojevič.

Obseg poslov: Personalni predmeti ministrstva za finance (postavitev, razvrstitve, napredovanja, odpustitve, upokojitve) in ostali administrativni predmeti ministrstva za finance; vsi predmeti po zakonu o neposrednih davkih, najsi je odločil o njih minister ali katerokoli upravno sodišče.

Razsodbe upravnih sodišč spadajo v oddelke, v katerih sodijo po predmetu samem.

Izpremembe v osebju.

Ministrstvo pravde je postavilo Lovreca Mirka, Maslova Evgenija in dr. Čampo Alojzija za sodniške pripravnike.

Predsedništvo višjega deželnega sodišča v Ljubljani.

